

[Hans Knudsen.]

i alt fylder 247 trykte sider, og hele dette materiale, hvori der også indgår en række henvendelser og oplysninger fra kommunale institutioner og fra forskellige organisationer, vil være af stor værdi for det videre arbejde.

Efter min opfattelse må, som den højtærede finansminister nu ved genfremsættelsen af disse to lovforslag erkender, udvalgsarbejdet fremover koncentrereres om enkelte problemer eller grupper af problemer inden for vort skattesystem, således som det for øvrigt er sket under det seneste udvalgsarbejde med det resultat, at der navnlig i det sidste års tid er opnået resultater. Jeg tænker ikke alene på de gennemførte love med nye regler for ejendomsvurderingen, men også på de forbedringer i beskatningsreglerne, der er indført dels ved ligningsloven, dels ved udskrivningsloven i fjor, dels også ved ændringer i den kommunale skattelov og i den sidst forløbne samling ved den specielle lov om 30 pct.s fradrag for indkomststigninger ved beregning af statsskatterne for personer. Disse resultater — så beskedne de end er i forhold til de samlede reformforslag — er jo opnået ved, at udvalgene har søgt at koncentrere deres arbejde om det, der lå inden for mulighedernes rammer, og om de opgaver, det var særlig presserende at få løst. Der er allerede tidligere i denne samling fremsat forslag til lov om indkomstskat til kommunerne, et forslag, som vi havde håbet kunne have været gennemført sammen med forslagene om ejendomsskatterne. Det lykkedes ikke, men det vil være naturligt, at de to forslag, der her er fremsat, bliver udvalgsbehandlet sammen med kommuneskatteforslaget. Hvor langt vi kan nå med disse tre forslag i indeværende samling, må så vise sig under udvalgsarbejdet; men jeg er helt enig med den højtærede finansminister i, at skal vi nå at få blot de mest presserende ting gennemgået og gennemført, vil det være nødvendigt at koncentrere udvalgsarbejdet om de ting, som den højtærede finansminister har peget på i sin fremsættelsestale.

Jeg håber ikke, at det, vi nåede med 30 pct.s lettelsen for indkomststigninger, skal blive det endelige resultat af arbejdet

med at finde frem til en mere lempelig beskatning af indkomststigninger. Det var et fremskridt ganske vist, men langtfra den bedste løsning.

Det forslag, som den højtærede finansminister tidligere har fremsat om et beregnet skattefradrag, var efter min mening bedre, fordi alle skatteydere, der havde stigende indkomster, så netop ville få det skattefradrag, der svarede til den højere indkomst. Men den helt ideelle løsning på problemet indkomststigninger — den løsning, som også kunne lette den temmelig hårde beskatning af mellemindtægterne — er efter min mening det forslag, der her er fremsat. Hvis vi kunne blive enige om at gennemføre dette eller i hvert fald noget i samme retning, ville alle mellemindtægter på op til 16 000 kr. i skattepligtig indtægt — hvilket efter forslaget ville svare til bruttoindtægter på noget over 20 000 kr. — få en ensartet skatteprocent, nemlig en skatteprocent på 17 til staten, omfattende den del af indkomsten, som ligger over 5 000 kr. for et ægtepar. Jeg tror, at hvis der skal opnås noget i retning af at få en mere retfærdig fordeling af indkomstskatterne, må vi den vej ud.

Selv med 30 pct.s reduktion rammer indkomstbeskatningen indkomststigninger for hårdt. Hvis man til eksempel har forøget sin indkomst fra 15 000 kr., beskattes stigningen jo med ikke mindre end 55 pct. til staten og i visse kommuner med nær op mod 20 pct. i kommuneskat. Det vil altså sige, at en indkomststigning på f. eks. 1 000 kr. i det første år kan koste mellem 70 og 75 pct. i skat. Det er forstæeligt, at mange skatteydere synes, de får for lidt ud af at forøge indkomsten med 1 000 kr., når skattevæsenet det første år efter tager mellem 700 og 750 kr. i skat af disse 1 000 kr. Heroverfor hjælper de 30 pct. i reduktion af stigningen jo ikke særlig meget, især ikke da det kun giver lettelse i statsskatten. Det ville jo mærkes helt anderledes, hvis vi som i forslaget her havde en fast procent på 17 til staten; så ville indkomststigninger heller ikke blive beskattet med mere end de 17 pct., mens beskatningen i dag er 55 pct.

Den efter min mening berettigede utilfredshed med den stærke progression i vore beskatningsregler vil vi ikke kunne imødegå, uden at vi finder frem til en bedre skatte-